

volt, feltéve, hogy az illető személy jelentkezik egy semleges országbeli amerikai konzuli tisztviselőnél, és nem találhatik méltatlannak a vízum kiadására.²⁶⁰

Az ez irányú bejelentést július 26-án küldték meg a portugáliai, spanyolországi, svédországi, svájci és törökországi amerikai képviselőknek. Utasították őket, hogy biztosítsák a vonatkozó kormányokat arról, hogy az Egyesült Államoknak szándékában áll megállapodást kötni a menekültek eltartására és támogatására. Ez az állásfoglalás némileg eltért ugyan az Egyesült Államok bevándorlási politikájától, de a magyar zsidóság helyzetére nem tett semmiféle hatást. Ha a németek és a magyarok belemennek volna is abba, hogy az érintett zsidók elhagyják az országot, e zsidók száma – a Magyarországra vonatkozó amerikai kontingenst tekintve – elenyésző lett volna.

A nyugati szövetségesek vagy három héten át huzakodtak a Magyarországnak adandó válaszon.²⁶¹ A kompromisszumos megoldást – pozitív állásfoglalás, minden különösebb vállalás nélkül – az augusztus 17-i nyilatkozat közölte:

A Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok kormányának tudomására hozta a magyar kormánynak a zsidók kivándorlásával és a zsidókérdés kezelésével kapcsolatos ajánlatát. A zsidók súlyos magyarországi helyzete és az elemi humanitárius megfontolások következtében a két kormány a Vöröskereszten keresztül értesíti a magyar kormányt, hogy a fennforgó nagy nehézségek és a súlyos felelősség ellenére elfogadják a magyar kormánynak a zsidók kivándoroltatására vonatkozó felajánlását, és megállapodásokat fognak kötni az ilyen, Magyarországot elhagyó és semleges vagy népszövetségi területre érkező zsidók védelmére, és átmeneti menedékhelyekről fognak gondoskodni, ahol ezek az emberek biztonságban élhetnek. Az ezekről az ígéretekről szóló bejelentést már kézhez kapták a semleges országok kormányai, amelyek felkértek arra, hogy engedélyezzék a Magyarországról a határaikhoz érkező zsidók belépését. Az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok kormánya nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az ajánlat elfogadása semmiképpen nem jelenti azt, hogy a zsidók kényszerű kivándoroltatását az üldözés és halál elfogadható alternatívájának tekintik.²⁶²

Néhány órával a nyilatkozat kiadása előtt a Gyarmatügyi Hivatal elküldött egy másolatot MacMichael főbiztosnak, megjegyezvén, hogy nincs szó az érvényes palesztinai bevándorlási politika megváltoztatásáról.²⁶³ Később a Kormányközi Bizottság több alkalommal tartott találkozót az érdekelt brit képviselők, valamint Burckhardt és a Nemzetközi Vöröskereszt más tagjai között, a nyilatkozatban említett megállapodások megvitatására.²⁶⁴ Kapcsolatot létesítettek a zsidók befogadására hajlandó szövetséges és semleges országokkal. Sem a Nemzetközi Vöröskereszt, sem a semleges és szövetséges országok nem érzékelték a helyzet súlyos-